

"Jauni cilvēki - Jauna avīze"

KO TAD PIEDĀVĀJAM ŠAJĀ NUMURĀ:

PROBLĒMA

Karbonāžu lieta turpinās

CEĻOJUMS

Šoreiz par ceļojumiem attiecībās

- 1 bučošanas reize
- Kā mūs pameta /tā ViA puiši/
- Kas kuram sagādā baudu

HOBIJS

Hobijos arī par attiecībām

- Ar ko ViA studenti gribētu iet uz randīnu

NOTIKUMS

Attiecību Internet eksperiments

IESPĒJAS

Seksapatologa ieteikumi puišiem, kā "nomedīt" meitenes.

INTERESANTI

Sapņu tulkotājs
Mīlvārdīnu kolekcija

NOSKĀNA

Attiecībām

- Anonīma studentu dzeja
- Vecītis un vecenīte

JOKI

Nenopietni var arī par attiecībām

- Filmu Top 20
- Svešās mīlestības vēstules

ViAduktam REDAKTORU MAINA

Augstskolas studentu avīzes redakcijas sastāvā ir notikušas nelielas izmaiņas. Bijuši avīzes redaktori Ieva Valaine ir devusies mācībās uz Zviedriju un tagad viņas vietā stājas enerģiska KSA II studente Aiga Sausiņa (ksa9920@val.lv). Avīzes redkolēģija novēl abām meitenēm darit savu "darāmo" pēc labākās sirdsapziņas.

Jurijs - avīzes salīcejs

Redaktora sleja

R eiz bija kāda Pjava, kur dzīvoja Cīlveks. Pjava nebija ilūzija, tā bija reāla pjava ar reālām pieņēmēm un reāliem taurepiem. Cīlveks tur jutās labi, jutās kā pie sevis, kā bez ierobežojumiem. Kādu dienu, devīs ārpus savas Pjavas, Cīlveks atveda sev līdzī uz Mājām (uz Pjavu) Otru Cīlveku, un mācīja vijam dzītot tur. Pilnīgi bez papīra puķēm, betona tērpēm un plastmasas maisiņiem. Un bija labi, jo Otrs Cīlveks ātri pierada. Pie labā pierod visi un pierod ātri. Zemeslode griezās tālāk un pateicoties tam, ka uz tās laiku pa laikam satikās ik pa divi cīlveki, Cīlveku tur vēl nebija aprūpēs. Drīz viji Pjavā bija jau trīs.

Cīlveki mācīja Mazajam Cīlvečiņam tās pašas lietas, ko pirms kāda laika paši bija atzinuši par labu – par tām īstajām lietām un māksligajām. Tomēr jāatzīst, ka pār Pjavu nereti savilkās negaisa mākoņi. Tas, protams, nebija tas labākais, pie kā Cīlveki no Pjavas bija pieraduši, bet pēctam viji zināja, ka ir arī tādas negaisa dienas – mēlnās dienas. Jo, kā jau sacīju, Pjava nebija nekāda ilūzija. Tikai ilūzijas nav lietainu dienu.

Reiz uz Pjavu atvilkās arī Sliktie Cīlveki un pjūca puķes

un kēra taurepus (īstās, ne papīra puķes!). Ko gan tur padarīt? Realitāte paliek realitāte – kāds vienmēr no turienes izplūc smukākās puķes un izķer mīļākos taurepus. Pēc tās dienas Pjavas Cīlveki zināja, ka ne visu savu var paturēt un nosargāt.

Tuvojās tā diena, kad Mazajam Cīlvečiņam bija jādodas prom no Pjavas (pagaidām vēl īslāicīgi), bet viņu priečēja doma, ka viņš vienmēr varēs atgriezties pa to pašu Ceļu, pa kuru bija gājuši un nākuši labie un sliktie. Vel joprojām tā nebija ilūzija.

Par ilūziju tas, iespējams, kļūs tad, kad vairs nebūs kur atgriezties. Kad būs aiziets nost par tālu.

Ir tas, kas ir.

Tur, kur ir.

Ar to, kas ir.

Tāpēc, ka tā.

Un tā vienmēr.

PROBLĒMA

STĀSTA OTRA PUSE jeb "karbonāžu" lieta turpinās

Iepriekšējā avīzes numurā bija raksts par pārtikas pazušanu (zagšanu) no kopmītņu ledusskapjiem un par kādu konkrētu gadījumu, minot vārdus un uzvārdus.

Lasi sarunu ar vienu no "vainīgajiem"

- Ilgmāru Lejnieku Pol I nākošajā lapas pusē.

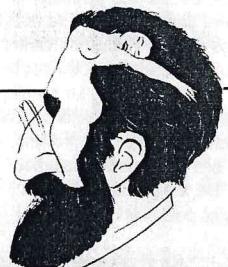
Neba mani mātē māca
Meitījam mutes dot,
Manā pašā prātiņš māca,
Mans gudrajis padomīns.

Plata upe šaura laipa,
Kā būs man pāri iet!
Kā būs man atsacīt
Iemīlētu tēva dēlu!

Plata upe šaura laipa,
Kā būs man pāri iet!
Kā būs man atsacīt
Iemīlētu tēva dēlu!

Jūs sveic

Valentīns
Sīs avīzes numurs ir gandrīz viens par un ap "Valentīnu"

PROBLĒMA

attaisnoties, ka es baigais svētais, bet tad es paņēmu tās karbonādes un nesu viņas atpakaļ. Es vēl tieši paskatījos – visas nebija izēstas, un es viņas ieliku ledusskapī. Es tiešām nezināju. Tas nebija personīgi, ja varbūt domā personīgi, ka mēs tieši tās karbonādes speciāli... Es nezināju, kam tās karbonādes bija.

* Neviens jau, kad zog paiku, nezina, kam tā piered.

Var jau rasties tādas asociācijas, ka mēs speciāli tieši tam cilvēkam to gribējām.

* Un tad tu tās noliku atpakaļ?

Jā, es noliku atpakaļ. Ja kāds pa nakti tur vēl ir nēmis, tad, atvainojiet, tā nav mana problēma. Pēkšņi viss tur bija tukšs... mēs te neesam vienīgie. Kad es viņu (blodīgu) noliku, tur bija 4-5 karbonādes. Es jau tur neskatījos cik, bet bija tur...

* Tu pats ēdi tās karbonādes?

Es vienu karbonādi... Es atzītos, vainīgs, nu, es vienu karbonādi apēdu.

* Tu viens pats gāji uz virtuvi?

Jā, es viens pats gāju, noliku un uzreiz atnācu šeit atpakaļ.

* Vai Andris jums teica, ka viņš satika Uldi Kramu pa cejam?

Nē, viņš neko neteicā. Vismaz es nepiefiksēju.

* Vai jūs bijāt daudz dzēruši?

Nezinu, nu, kā es varu spriest, cik kāds ir piedzēries? Pārdzēris jēgu neviens nebija. Tajā rakstā varēja no prast, ka mēs esam pateikuši Andrim: "Tā, džekin, tagad tu aizej pēc karbonādēm, mēs tikmēr attaisīsim alus pudeles." Ištebā nebija alus pudele.

* Jūs nedzērāt alu?

Nē, alus pudeļu kā pašu nebija. Mēs jau bijām dzēruši alu tajā dienā, bet šeit, kojās, mēs alu nedzērām. Vēl es gribu pateikt, ka es pa nakti šeit nebiju, es biju Auseklā kojās, tā kā es nezinu, kas te velāk notikā.

Es nebaidos par to runāt. Neslēpšu, ka mums problēmas ir bijušas. Nekādi ejģēliši mēs neesam bijuši, mums vispār attiecības ar daudziem cilvēkiem šajās kojas nav bijušas spīdošas. Daļēji, nu, jā, es atzīstu, ka mūsu vaina arī bijusi. Izmantojot situāciju es gribu pateikt: "Kas bijis, bijis. Es atvainojos visiem tiem cilvēkiem, kam es esmu gribot vai negribot izdarījis jaunu. Aizmirsīsim!" Nekas jau nemainīsies, tikai viena lieta – ja tagad kaut kur pazudis pārtika, visi nāks pie mums prasīt atbildību. Jurījs jau to arī pateica, garām ejot kā teikti: "Nu, tagad varbūt no jums tā vairāk prasīs, ja kaut kas pazudis no ledusskapja." Jā, viņš to pats pateica. Bet pret Jurīju man nekas nav. Viņš rakstīja savas domas. Pareizi vai nepareizi – par to var diskutēt. Varbūt

šis skandāls tagad tiks diskutēts pusgadu, ievilksts Karbonāžu Lietu. Šo lietu varēja atrisināt savādāk.

* Cilvēkiem šķita, ka, ja viņi atnāktu pie jums un pateiktu FUI, nekas nemainītos, jūs pat vēl kaut ko rupu atbildētu. Ha-ha-ha! Redzi, tā jau ir mūsu aura. Tāpēc neviens konstruktīvi negrib runāt.

* Vai jūs tagad vēl nejemsiet svešu pārtiku no ledusskapjiem?

Atvaino, es tagad gribu pateikt vienu lietu – es šeit kojās nevienu reizi neesmu nēmis svešu pārtiku. Lai nāk kāds un parāda, ka esmu nēmis. Ja ir kāds aculiecinieks, lai pasaka, ka esmu nēmis. Es nekad neesmu nēmis neko no ledusskapja ne šīs kojās, ne otrās, Dievs mans liecinieks. Es tagad netēloju, bet tā ir, tiešām, tā ir!

* Bet, kad atnes citi, tad tu ēd. Kāda tad starpība?

Es tev pasaku, ka šītās karbonādes ir otrā reize, ka es ko apšaubāmu ēdu. Es vienu reizi, nenosausīm tās personas, laikam ēdu. Bet es tiešām nezinu, vai tas bija zagts vai nebija Vienkārši apšaubāmi kaut kur uzradās. Tajā lietā es toreiz neiedzīnājos, un varbūt tā tiešām ir mana vaina. Bet tagad man būs mācība, ka vajadzēs prasīt katram: "Kur tu to nēmi? Šīto bulcīju kur tu nēmi?", tas skan stublī, bet, nu, tā būs, ko?

* Labi, vai tagad, kad kāds kaut ko "apšaubāmu" atnesīs nakts vidū, tu ēdsīsi?

Nē, nu garantiju jau nekad never dot. Es domāju, ka es neēdīšu.

* Tagad pasaki, kā būtu, ja tas, kam apēda tās karbonādes, vai ari tie, kas rakstīja to rakstu, atnāktu pie tevis un sāktu tev braukt virsū?

Nē, nu, es nezinu, būtu skandāls... Varbūt es izlemtu norisināt visu mierīgā cēļā. Es neesmu prognozējams, tiešām nevaru pateikt, kā tas būtu tādā situācijā. Vēsturē vispār nav tāda jautājuma: "Kas būtu, ja būtu?" Tagad ir, kā ir, un mēs diskutējam.

* Žēl, ka te nav paša Andra.

Es negribu noliet Andri ar kaut kādiem dubļiem. To es nevaru nekādi sodīt, noplēt vai kā. Protams, rīcība bet, kas es – soģis kaut kāds? Lai lemi pārējie.

* Vai pret tevi pēc šī raksta ir izmaiņusies attieksme? Es īpaši nemanu.

* Tev pašam ir kādreiz apēsta paika?

Nē, nu, ejla bija. Mēs tur atstājām virtuvē un pazuda. Gandriz pilna pudele.

* Kāda bija sajūta, kad pazuda ella?

Mēs par to vēl pajokojām. Labi, es negribu eļļu salīdzināt ar karbonādēm, tas arī no cilvēka atkarīgs, kā uzver un kāda tā situācija. Mēs jau paši arī bijām vainīgi, ka to eļļu kaut kur nolikām, nu, vienkārši aizmirsām. Labi, nesalīdzināsim šo situāciju ar otru (ar Karbonāžu Lietu), ir dažādas niances. Skaidrs, ka nebija super.

* Vai tu vari iedomāties, kā jutās karbonāžu īpašnieks? Es varu iedomāties, ka viņam nekāda labā jušķa nebija.

* Kā tu jūties šajā sakarā?

Es varu tev pateikt jau kuro reizi, ka jūtos vainīgs, ka es nozēloju, ko izdarīju.

* Tad turpmāk mēs varam cerēt, ka, ja pazudīs paika, tad tie nebūsiet jūs?

Mēs noteikti nebūsim, es domāju, ka es varu to pateikt par Uģi arī. Es varu pateikt, ka 202.istabīja tādus mēslus nedārīs.

Turēsim pie vārda!

"karbonāžu" lieta turpinās

(turpinājums no 1 lpp.)

* Pēc raksta izlašanas, kādas tev radās pretenzijas, kuros punktos tu nepiekriti?

Raksta autors gribēja visu izteikt detalizēti, bet klūdas ir šajās detaljās, arī viņa (Jurīja) attieksme ir... nu, kā paraugprāva. Nu, tur šausmīgs notikums, diezgan kritiski... ka mēs tur baigie šausmūji esam.

* Vai tev likās, ka raksta autori rakstīja kā baigie tiesneši?

Nē, nu, katram ir tiesības... Es jau to rakstu pārāk nenosodu, izteica viņi savas domas avīzē, es tagad varbūt savas izsaku. Pārspīlēti jau bija tur viss tas, sakāpinātas tās emocijas. Nē, es atzīstu, ka es vainīgs biju.

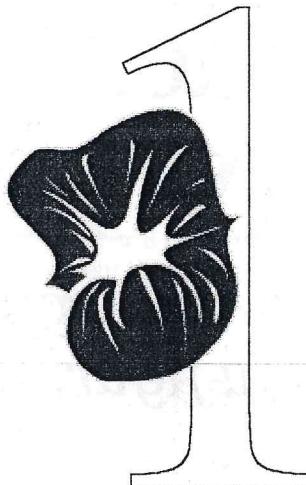
* Kāda tieši bija notikumu gaita?

Šeit bija Uģis Vangalis, Ilgimārs Lejnieks un Andris Dubanēvičs, bet pārējās personas es negribu pieminēt. Raksta autors (Jurījs) arī zina, ka te bija citi cilvēki. Gan jau viņš arī tos pārējos vārdus ir kaut kur atracis un uzzinājis, viņu jau joti interesēja šis notikums, bet nu es tos nenosauskšu. Mēs te sēdējam, nu, ko es slēpušu, bija lietoti dzērieni – dažāda stipruma, un Andris (Dubanēvičs) ienāca ar tām karbonādēm traucīņā, protams, kurš tur domāja... Varbūt man bija tādas nojausmas, bet labi, es to karbonādi panēmu... Nu, un pēc tam es prasu: "Kur tad tu nēmi?", un tad viņš pats pateica.

* Ka viņš pagēma no ledusskapja?

Nu, teica, jā. Un es... es, protams, negribu

TĀ PIRMĀ REIZE... *pirmā skūpstīšanas pieredze*

Pirmā reize... Ar šiem vārdiem pārsvarā saprot to, ko grāmatās raksta ar lielajiem burtiem - "...un tad notika TAS..." Taču šoreiz viss nebūs tik intīmi, jo nu... paši saprotiet... šī ir tikai skolas avīze... Tad nu iesākumam par bučošanos!

Par pavisam pirmo reizi bērnudārzs, par pirmo neizdevušos reizi, par pirmo jau pavisam nopietno... Nu tā... kas nu kuram viisspīgtāk ir palicis atmiņā saistībā ar šo patīkamo, slapro, ne tālāk slapro un visādi citādi jauko pasākumu - bučošanos! Zinātniskā sinonīmu vārdnīca šīm orģijām dod šādus variantus - skūpstīties, bučoties (sar.), laizties (vienk.), mutētis (novec.). Tālāk sekos dažu atklātu studentu viedoklis un izjūtas.

Pārsvarā pavisam pirmā reize asociējas ar dažādām spēlēm pavisam agrā jaunībā - nolauzto sērkociju padotāna no mutes mutē, "Kiss, kiss, nau!" utt. Daudziem pirmā bučošanas pieredze nav bijusi diez ko patīkama, daudziem atkal bezgala romantiska!

"Tas notika 2.klasē, ar puikām reizē gāju mājās no deju mēģinājuma. Tad nu viens varonīgi iegāza mani sniegā un

nobučoja! Es tā pārbesiju jēgu! Kā maucu ar kedām pa galvu! Un tad laidos, cik ātri var. Likās - puikas taču ir galigie stulbeni."

"Bērnudārzs nostājos pagalmā uz krēsla un teicu savai drūšķai: "Sauc, lai Māris un Gints nāk bučoties!" Nu Māris un Gints jau nāca arī. Laikam jau bija labi, jo, tiklīdz puikas bija izgājuši, teicu atkal: "Sauc, lai atkal nāk bučoties!"

"Tas notika 7. vai 8.klasē. Puisis gribēja mani noskūpstīt, bet es pateicu nē, jo mani bija pārliecība, ka tad, kad sabūcosies, tad zinās, vai var palikt kopā, vai nē, un tas biedēja. Puisis ļoti pārdzivoja un teica, ja ar viņu kaut kas notiks - es būšu vainīga! Vēlāk viņš nocopēja manu jaunāko ieinaidnieci, lai iespētētos!"

"Pirmā daudz maz nopietnā reize notika Gulbenē, stadiōnā. Es jau vēl toreiz biju diezgan naiva. Puisis uzmetās virsū un tur vēl ar to mēli! Puse sejas slapja! Šausmīg!"

"Tas notika svešā guļamistabā. Bija drausmīgi labi! To, ka tas ir noticis, es sapratu tikai pēc tam. To, ka tā bija mēle manā mutē, es sapratu tikai pēc divām dienām..."

"Rits. Ezers. Migla tāda, ka nevarēja redzēt saullēku. Līdz bija ari sega. Skaisti. Tomēr, ja traki metas viens otram virsū, tad var atdauzīt zobus."

/ Liene /

KĀ MEITENES PAMET PUIŠUS

Vidzemes Augstskolas "minoritātes" domas par augstskolas meitenēm.

/ Intervijas laikā pierakstītie atzinumi. /

(vienam patīk meita, vienam - kleita), tā var teikt arī par ViA dālo dzimumu. Bet, protams, ir arī pavisam savādākas domas (tālāk sekos komplimenti!).

Vidzemes augstskolā ir viissmukākās (gluži kā dzied Džo Kokers) un visgudrākās meitenes. Nevienā augstskolā neesot tik labas. Vēl vienas ir draudzīgas, liela daļa arī simpatiskas, jautras un nereti pat bērnišķīgas.

Vēl viena interesanta piebilde bija par to, ka meitenes tāču šajā augstskolā ir pārsvarā, un šo vairākuma atbalstu vijas arī izmanto: jūt sevi spēku uzņemties vīriešu pienākumus. Bet tā jau laikam ir visas Latvijas iezīme, jo kuruš tad te nejut latviešu sievietes spēku un spēju uzņemties atbildību ne tikai par sevi.

Ko vēl lai saka, skopi puisi bija ar vārdu plūdiem, bet tāda jau viņu daba savas dzīlākās domas noslēpt tā, ka grūti pēc tam dabūt laukā, un par jūtām tāk daudz nerunāt, kā varbūt meitenēm gribētos. Katrā ziņā augstskolas meitenes visas ir īpašas, jo viņas visas ir ViA meitenes.

ŠE TEV KURVĪTIS!

Bet parasti nekā jauka un patīkama tur nav - tikai ilgu laiku nevar saprast, kur lai sevi liek, jo domas grozās tikai ap to vienu - kādreiz tik mīlo un maigo būtni.

Ja jums joprojām vēl nav nekāda nojausma, par ko būs šīs rakstīņš, tad teikšu, ka par to, kā meitenes pamet puišus.

Par to, kāpēc tas tā notiek, domājiet paši, bet kā tas ir gadījies ar ViA puišiem, gan varu nedaudz pastāstīt. Īstenībā šis ir ļoti personisks jautājums, par kuru puiši nelabprāt stāsta. Lūk, dažas versijas:

- Pasaka čau!
- Pasaka, vienkārši izrunājas.
- Klaji ignorē.
- Pēkšņi saslimst.
- Aizbildinās, ka sāp galva.
- Nekādi nav satiekama, jo iet "parunāties ar draudzenēm".
- Saka: "Tu jau esи baigi superīgs, bet tagad man nav laika."
- To dara diezgan prasti.
- Vienkārši pazūd kā akā iekritušas.
- Bija ari tādi viedokļi, ka parasti gan džeki pamet meitenes.

Un vēl kāda neparasta dzīves atziņa: "Parasti sievietes iegūst vīriešus, un tad vīrietis var ar viņu būt tik ilgi laimīgs, kamēr nav iemīlējis. Ūn kad viņš iemīlās, tad sieviete viņu pamet."

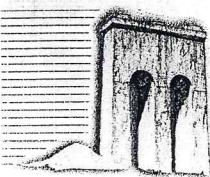
Diemžēl nekādu sirdi plosīšu stāstu man neizdevās iegūt, arī no statistikas datiem nekādas korelācijas neizvilk. To visu lasiet citās avīzēs un žurnālos. Gribu tikai tev, lasītāji, novēlēt, lai tu spētu samierināties ar tādu attiecību iznākumu un saprast, ka dzīve iet tikai uz priekšu. Nekad nesaki - nekad!

PUIŠIEM TRŪKST VĀRDU!

Par ko? Par Vidzemes augstskolas meitenēm. Varbūt tāpēc, ka šo dāļā dzimuma pārstāvju šeit ir tik daudz, vai arī viņas ir tik dažadas, puišiem bija grūti atrast tātos vārus, lai aprakstītu ViA meitenes. Tomēr dažus viedokļus no viņiem izdevās izdabūt laukā.

Viena dāļa puišu uzskata, ka ViA meitenēs nekā īpaša nav - dažas patīk, dažas nepatīk, bet citas "besī ārā" (rupjības gan neviens neatļāvās izteikt!). Nav tā kā pārāk glaimojoši, bet kā saka par tām meitām un kleitām

/ Enārs /

CEĻOJUMS

attiecībās

Kaifs un septiņi rūķiši tā es mēdzu teikt ikdienā, lai vārdos izteiktu, ka jūtos kā īpaši, kam par iemeslu var būt jebkas – kūstoša ķiršu zapte vai šokolādes saldējums uz mēles, arī būšana kopā ar sev tuviem cilvēkiem.

Taču daudz biežāk ir brīži, kad vārdos nemaz nevaru izteikt sajūtas, ko manī radījuši Ziedoņa epifānija, kāds maigs glāsts, cilvēcīguma izpausme no blakusesošā, rīta saule logā un putnu vīterošana, apziņa, ka Tu kādam esi vajadzīgs, lietus lāses sejā, bangojošas jūras vīļji... turpināt varētu līdz bezgalībai un tomēr es nevarētu divos vārdos izteikt to, kas manī rada baudu.

Parunājos ar pāris studentiem, vēlējos uzzināt, kas ViA studentiem sagādā baudu.

Jāsecina, ka visbiežāk minētās baudas bija ikviens cilvēka pamatvajadzības – ēst, gulēt, sekss.

Jāatzīst, ka atšķiras šo nodarbu interpretēšana. Dažam baudu sagādā "paēst" vai "labi paēst", bet ir arī mūsu starpā tādi, kuri gūst baudu no jēgas pārēšanas līdz tādai pakāpei, ka "nevar vairs aizvilkties līdz balkonam uzpīpēt". Kā par brīnumu ir tāds students, kuram bauda ir nevis ēst, bet gatavoti! Vienam vajag sekstu, citam atkal nepieciešams "labs sekss", vēl kāds cits atzīst, ka "baudu sagādā sievietes". Gandrīz ikviens bauda ir gulēt, bet ir arī tāds, kam bauda ir pamosties un neceltes. Vēl vienas pamatvajadzības - slāpu - apmierināšanu studenti izsaka kā – "nu, patīk man laiku pa laikam ie-dzert".

Taču nebūt nav tā, ka Valmieras studenti gūst baudu tikai no pamatvajadzību apmierināšanas.

Jo daudziem mūzika un būšana cilvēkos ir baudas iegūšanas veids, tāpat arī labi padarīts darbs un atzinuma saņemšana. Nenoliedzami patīkami ir apzināties, ka otrs cilvēks ir turējis vārdu. Ir augstskolā meitene, kam patīk, ka viņai bužina matus un ja glauda muguru – tad jau ir bauda. Šķiet nav jāskaidro bauda, ko izjūt kāds cilvēks tad, kad karstā vasaras dienā metas iekšā ūdenī. Ir tik brīnumjauki, ka uz planētas zeme dzīvo cilvēki, kam baudu var sagādāt figūru meklēšana mākoņos. Nemirstoša vērtība ir daba, un tās vērtība aizvien pieaug, līdz ar studentu aizņemšķibu, jo mazāk iespēju būt pie dabas, jo lielāku baudu sagādā ik brīdis mātes dabas klēpt.

Tā tas ir ar visu, jo mazāk Tu to vari gūt, jo lielāku baudu Tev sagādā katra kripatiņa.

Ekstreimā braukšana ar mašīnu, ātras izbīja sajūtas, auksti balji sviedri uz muguras, būšana uz starta līnijas sekundes simtdaļu pirms sacensību sākšanās – adrenalīnu galvenokārt bauda stiprā dzimuma pārstāvji.

ViA studentu BAUDA S AVOTI

jeb Vonnegūt
un mākoņu figūriņas

Kāda meitene adrenalīnu un līdz ar to baudu izjūt tieši brīdt, pirms kaut kas ir sācies: "Tu zini, ka tūlīt, tūlīt, vēl tikai mirklis...", tad gan sirsniņa sitas.

Ir patīkami dzirdēt, ka šeit mācās puisis, kam baudu sagādā tas, ka viņš kādam var izdarīt kaut ko foršu, nu piemēram, kaut vai kādu sasmīdināt.

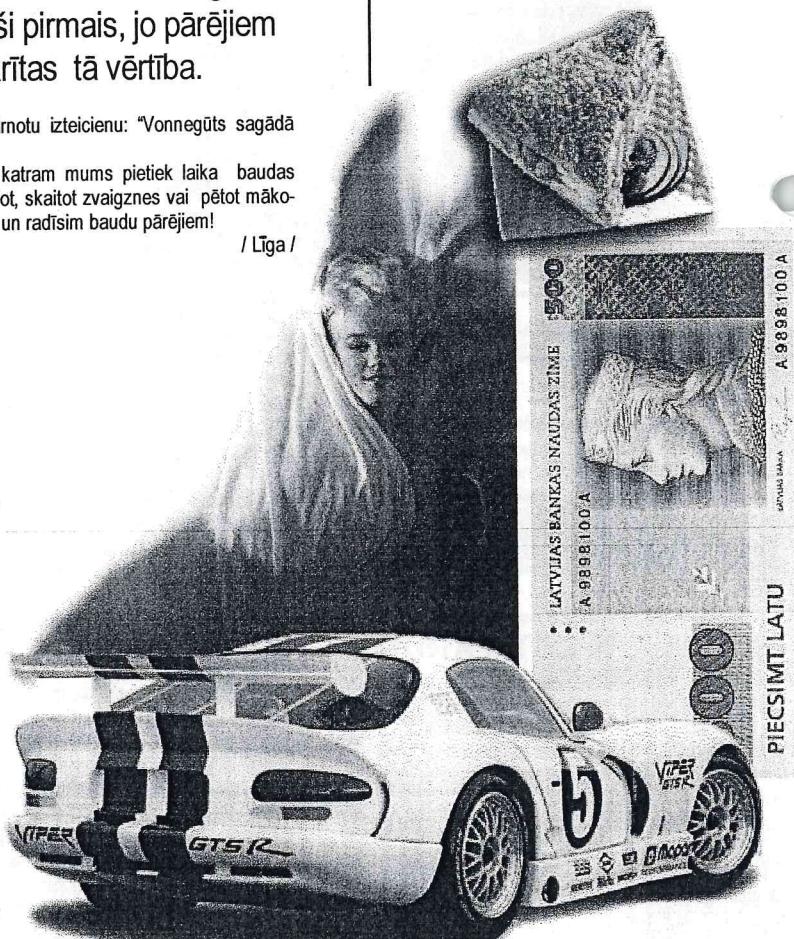
Starp mums ir studenti, kam patīk "iejet sevī, kad ir nakts un viens pats" vai vienkārši izbaudīt vienatni.

Un vēl - pirmais šokolādes gabaliņš, jā, tieši pirmais, jo pārējiem jau krītas tā vērtība.

Dzirdēju kādu spārnotu izteicienu: "Vonnegūts sagādā man baudu."

Gribu novēlēt, lai katram mums pietiek laika baudas gūšanai - ēdot, mīlot, skaitot zvaigznes vai pētot mākoņus – gūsim baudu un radīsim baudu pārējiem!

/ Līga /

"Vai tu nāksi ar mani uz tikšanos?"

ar ko VIA studenti gribētu iet uz randīnu

Kurš gan no mums negribētu iet uz randīnu? Sievetes sapņo par to, kā viņas uz randīnu aicinās Breds Pits, Antonio Banderass, Ville Valo, Marts Kristiāns Kalnīņš vai pats Princis Viljams. Vīrieši labprāt uzaicinātu kādu slavenu filmzvaigzni vai dziedātāju, varbūt pat tenisisti Annu Kurķikovu. Taču nevararam mēs mūžīgi lidināties pa mākoņiem, vajag nolaisties uz zemes un paskatīties, kas notiek mums apkārt. Paskatīties, kādi simpātiski, labestīgi, mīļi, jauki puiši un meitenes ir sastopami mūsu pašu augstskolā! Kāpēc gan neuzaicināt uz randīnu kādu no viņiem? Aptaujājot studentus, noskaidroju, kurus augstskolas pasnie-
jus un pasniedzējas, studentus un studentes gribētu aicināt uz randīnu vis-
vairāk.

/ Vineta /

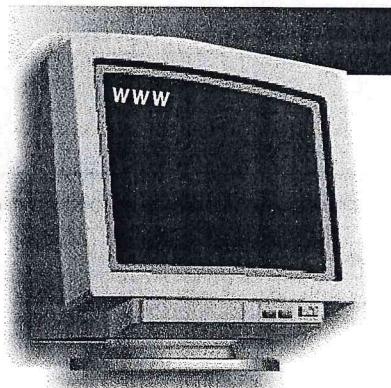
Pasniedzēju TOP 10

1. Sarma Cakula
2. Maira Blumberga
3. Vineta Silkāne
4. Dace Lāce
5. Dace Jansone
6. Mārīte Nimroda
7. Gunta Berķe
8. Vineta Vintere
9. Gundega Zeltīņa
10. Anita Sāne

NOTIKUMS

Eine Internet Eksperimente

Dosim nelielu ieskatu, kā notiek iepazīšanās Internetā. Lai parādītu lasītājiem reālo situāciju, ievietojām interne-tā iepazīšanās sludinājumus- no puiša Jāņa Brekša un meitenes- Annas Briedes. Piedāvājam jums gan ieliktā sludinājuma variantu, gan saņemtās atbildes.

Autors: Anna Briede (anna_briede@e-apollo.lv) (---.valmiera.lanet.lv)
Datums: 02-07-01 16:52

Pasniedzēju TOP 10

1. Aigars Plotkāns
2. Ilgvars Ābols
3. Ivars Austers
4. Jānis Ikstens
5. Jānis Caune
6. Juris Balodis
7. Normunds Pētersons
8. Gunārs Bajārs
9. Artis Pabriks
10. Dean Bowles

Leviņotā sludinājuma saturs vīriešiem:

"Esmu jautra, zimpaatiska blondiine (89, 60, 99), 22 gadi. Tev tachu patīk meitenes ar blondiem matiem un lakotiem nagiem un mashiinu!
Mekleeju puiši, ar kuru kopaa pavadiit briivo laiku."

Saņemtās atbildes:

***... simpaatiskaa blondiin no Valmieras :)
gari nerunaasim tikai uzdosim dazhus jautajumus. Kaads ir tavs vaards.
Paareeo cerams tu izstāstiisi savaa nakamajaa meilaa.
Esmu tavien jautajumiem atveerts taa kaa uz priekshu.
Rich

*** Sveika, jaukaa !
Izklausies OK skukje.. ceru ka arii izskats un taa .. atbilstosh.
Man 27, arkitekts.. 172 cm, gaishmatis, zilas acis, sportisks.
Un BEZ auto esmu.. jaa gan.
Laprat TUVAK sapazitos ar Tevi... kaa iepazishanas vietas..
biljards,
korejeshu restorans vai ...??
Diks

*** chau!!!
man 25 gadi, esmu 184 cm garsh, tumshiem matiem, zaljaam
acīm... labpraat ar tevīm satikshos;)
raksti! Maris

*** Bilde ir ?

*** Es puvis ap 24, 184,70.
Varbūt ko varam sarunaat??
Oskars

*** jaa, man patīk...mums kopaa vareetu izdoties labs
brīvais laicinsh, atsuuti savu foto:)

*** es arii esmu jautrs un zimpaatisks, gadi man arii
aptuveni tikpat, vieniņi nagi nav lakoti...
vareetu paskatīties

*** Vai gurnos 99 cm nav biskin pa daudz, vai ta ir kluda ?

*** Mani sauc Ivars man arii ir 22 gadi un man patīk
blondiines, man ir melni mati zallas acis. bet es gribētu no
sakuma zinaat ko tu saproti zem pavadiit briivo laiku.

*** vai nav paaraak ideaali..priekss 28 gadiga luuzera..
atvaino, esmu tik juutīgs

*** Sveika meiča es 30/184/87 precējies "paseksojam"

*** Masina man pasam ir, parejais varetu interesē!

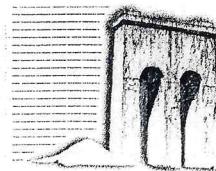
(turpinājums nākošajā lapaspusē)

VIA meitenu TOP 10

1. Zane Grīnfelde (TUR 3)
2. Agnese Rubene (BV 3)
3. Ilze Grīnfelde (TUR 4)
4. Karin (Niderlande)
5. Laura Brīvība (KSA 2)
6. Līga Strautīja (BV 3)
7. Lauma Veidemane (BV 3)
8. Maira Upīte (KSA 3)
9. Elīna Gustava (TUR 2)
10. Zita Kanēle (BV 1)

VIA puišu TOP 10

1. Magnuss (zviedrs)
2. Kaspars Grava (KSA 1)
3. Aigars Vitols (POL 4)
4. Gatis Barauskis (TUR 4)
5. Péteris Kostaps (TUR 1)
6. Rolands Puhoys (POL 2)
7. Aivars Bērziņš (POL 2)
8. Oksis - Mārtiņš Ulāns (KSA 4)
9. Gatis Špats (TUR 4)
10. Aldis Paegle (BV 4)

INTERESANTI

Sapņu tulkošana

Pret sapņiem cilvēkiem ir dažādas attieksmes. Vieni tic visam, kas rakstīts sapņu grāmatās, citi - nejēm nopietni pat savus murgus. Tomēr, kā saka mūsu sapņu zinātnieki, sapņiem nevajadzētu piešķirt pārāk mazu nozīmi. Jo sapņos nomodā esošās smadzenes impulsveidā nodod apziņai garām pastīdējušus sīkumus. Mūsu avīzes lasītāji pēdējā laikā ir norūpējušies ar savu sapņu skaidrošanu, tāpēc piedāvāsim īso, biežāk sapņoto studentu sapņu tulku!

Adāmās adatas- mīlestība.
Aizkari- noslēpums.
Apķēzīties- naudas mantojums.
Aube- ģimenes strīds.
Avīzes- jaunas valodas.
Balle- karsonis, slimība.
Badu ciest- dzīv labi klāsies.
Bietes- laba iepazīšanās.
Bikses- patikams pārsteigums, liels gods.
Bize gara- gods.
Briedis- uzzināt lielu noslēpumu.
Brāli redzēt- svētība, laime.
Cāji- ģimenes pieaugums, laimīga dzīve, labi izdosies cūkas.
Cirvi- cirvi- nesaskaņas ģimenē.
Dauk- caur smago vilšanos nākstet pie prāta.
Ēzelis- dabūt dusmīgu vīru.
Gurķus ēst- veltīgs darbs, rūpes.
Izgērbties- slimība.
Jauneklis- mīlestība, laime, ilgs mūzs, ja to bučo, tad pārsteigšanās mīlestība.
Kamielis- kļusi bagāts.
Pāģiras dabūt- ar mīlas drudzi sasirgt.
Panorāmu redzēt- plaši uzdzīvot.
Pažobelē olas meklēt- slepeni precībās braukt.
Profesoru satikt- lietussargu vagonā aizmirst.
Ragi- draud briesmas.
Rati- ceļojums.
Reģēs- grūts darbs.
Semināru beigt- pēc sievas raudzīties.
Sist kādu- tad būs slīms.
Slaukt govīs- sajemsī ūsiņu.
Sviests- labi laiki, turība.
Studenti- omulīgā kompānijā iekulties.
Šampinjonus ēst- francūzietē ieskatīties.
Tamborēt- mīlas dēku kombinēt.
Ulanu redzēt- polī iemīlēties.
Urbt ko- bagātu sievu meklēt.
Uzacis krāsot- mīlas ieročus asināt.

neša sākumā - tie piepildās. Bet ja sapņots ir mēneša beigās - arī tad piepildās.

Sapņi ir jātulkot, vadoties no konkrētas situācijas. Ja neesi ēdis, tad, redzot sapņi pārtikas produktus vai badu, nemēģini tulcot, ko tas varētu nozīmēt - vienkārši paēd! Sapņi, kuri atkātojas katru nakti nozīmē, ka esī sadomājies/jusies par sapņojamo objektu un gribi viņu iegūt. Seriālveidīgie sapņi, kuros katru nakti redzi turpinājumu nozīmē, ka tevi negatīvi ietekmē televīzija, vai arī Tevi ir īpašas zīnīnieka spējas.

Nomoda sapņi, kurus sapņo, gulot pa dienu - tie nav nekādi sapņi! Tā ir realitāte! Sapņojot nereālus sapņus, pamēģini no rīta atcerēties, kas tu esī, ko vakar darīji? Nereālos sapņus senči neiesaka skaidrot, ja iepriekšējā naktī bijuši 40 grādi īnā uz trim (tīcis dzerts).

/ Alīna /

Kā mēs saucam viens otru

Saukt kādu cilvēku mīļā vārdā taču ir tik jaukl! Ir taču tik feini, ja kāds tevi sauc kādā īpašā, tikai tev piemērojamā vārdā, vārdā, kurš izsaka tik daudz ko...

Pārsvarā studenti, lai izrādītu savas simpatījas, savus mīļos pielīdzina dzīvniecīniem.

Ļoti populāri ir:

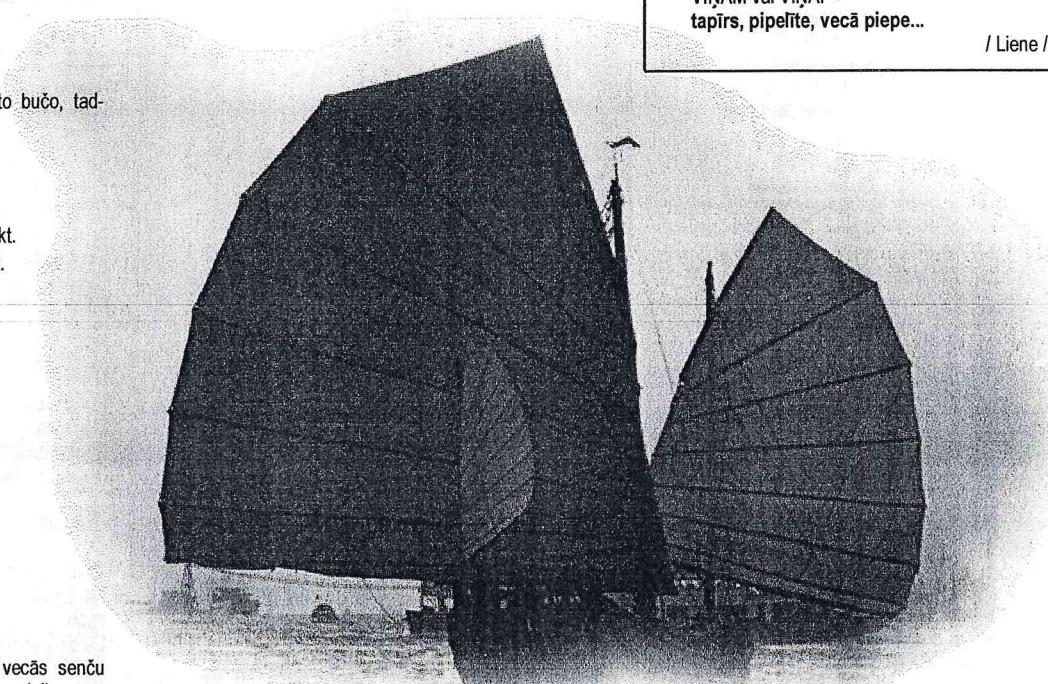
murrātāji, runčuki, lāčuki, zaķiši, parādās arī pūčīte, čiepiņa un "kazjonak" (vajadzētu krievu šriftā).

Arī saule un saulīte ir visai mīlas. Bieži vien mīlotie tiek saukti par bumbulišiem, mījumiem, kukulišiem, smukulišiem.

Reizēm parādās arī bumbuļnieks, resnais, smukā beibe un puika.

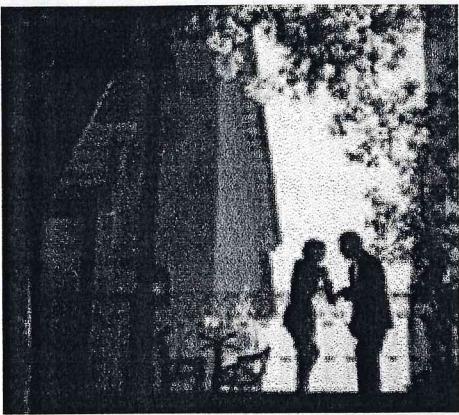
Dažreiz gribas savus vismīļākos cilvēkus nosaukt kādā pavism īpašā vārdā, tādā, kādu var teikt tikai VINAM vai VINAI - tapīrs, pipīlīte, vecā piepe...

/ Liene /

NOSKANA

Mirkis

Pirms gada caurbraucot bijām kādā skaistā Latvijas pilsētā. Pēc pilsētas apskatīšanas un citām aktivitātēm apsēdāmies uz soliņa ēnā, blakus tiltam. Gar upi bija ceļš, pa kuru varēja pastaigāties.

Uzmanību pievērsa kāds kadrs, kas, liekas, bija izņemts no filmas par mūžību. Pa ceļu gāja pāri. Vecs onklulītis ar vecīnu sadevušies rokās. Abiem bija simri, gandrīz balti mati. Vecenīte bija veca kā pati mūžība - viņai varēja būt tik pat labi 100, cik 200 gadi. Viņa bija maza auguma. Daudzās krunkas stāstīja savu stāstu par večīnas mūžu. Vecītis bija nedaudz garaks, viņš veda vecenīti, gaidīja, kamēr viņa lēni tipināja. Jo kājas jau vairs nebija kā jaunībā, un, lai spērtu kaut vienu soli, bija vajadzīga piepūle. Vecītis viņu visu laiku uzmanīja, lai gan pats arī vairs nebija nekāds stiprinieks.

Pagāja ilgs laiks, kamēr viņi pastaigājoties atrāca līdz mums. Vecītis apsēdināja večīnu uz soliņa un pieteica, lai viņa nekur nejet prom kamēr viņš aizies nopirkst maižīti. Večīja iebilda, jo viņai negribējās palikt vienai. Bet vecītis pateica savu un aizgāja, jo viņš rūpējās par

viņu, negribēja, lai viņa pārpūlētos. Kamēr vecītis bija prom, Viņa lēni piecēlās un sāka solīt pa solītīm tipināt uz priekšu. Kad viņš pārnāca, (vecenīte vēl nebija paspējusi nekur tālu aiziet) viņš sāka tā vecīgi rāties, kāpēc viņa neklausījās, kāpēc cēlās augšā... Bet večīja negribēja palikt viena...

Tādus skatus gadās redzēt joti reti. Tie savīļo sirdi. Rodas kaut kas līdzīgs apbrīnai, ka, tīk ilgi dzīvojot kopā, vēl ir palikusi tāda cieņa un mīlestība vienam pret otru. Ka to nav ietekmējis laiks, dzīve, ka mīlestību nav sakrunkojusi mūžība.

Tādi kadri ir returns. Tādus var atrast tikai labāko fotogrāfu bildēs vai filmās, kuras nerāda masām kinoteātros. Acis neviļus skatās kā uz brīnumu, prātā neviļus rodas jautājums - vai es tā kādreiz arī varēšu???

Pārāk tīra, pārāk nereāla liekas tāda mīlestība, svētums un returns, kas nemētājas katru dienu uz ceļa, kuru nevar neviens sabradāt vai izmīcināt.

Tur jau viņa ir
Bezdibēja malā
Ieliņā

Rīta svārkos

Spāmos

Mīlestība

/ J. Rokpelnis /

Ja satiksimies,
Tad pie upes,-

Es gribu ar Tevi aizplūst.

/ L. Tauns /

Tos nepasakāmos vārdus

Pirkstgalīem rakstu

Tev uz plakstiem

Uz lūpām

Rindu pa rindai

Tevi ierakstu

Savu vismaigāko dzeju

/ A. Zemdega /

Tavi

Melodiskie smiekli

Ielido manī

Vai atceries

Kā es pagājšnakt sapņoju

Par Taviem matiem?

/ J. Elsbrgs /

Gulēt rudzupukēs

Un redzēt pasaulli zilu

Un peldēt debesis

Kā milzu ezerā

Un uzziedēt

Un izsmaržot kā puķei

Kāda nooplūktai

Kas svešās rokās

Ielikusi sevi

Un domāt par Tevi

/ Inese /

Saldi uzšķērsta minūte,

Iepiesta plati;

Siltā un guldoša dzīle...

Kopā ar putniņu slīd Tavi mati

Pāri pār degošiem siliem...

Neaizvelcīes ciet,

Minūte biklā,

Mirkli vēl guldot nes mani...

Lietus lāses uz loga stīkla -

Sudraba zvani,

Sudraba zvani...

/ J. Rokpelnis /

Mīlai pēdējai un pirmai

Nav beigu

/ A. Skujīna /

Es Tevi mīlēšu

Dzeltenās madarās,

Es Tevi paslēpušu

Dzeltenās madarās

No meža kaķa

Dzeltenām acīm,

No beigtas, dzeltenas vālodzes

Paslēpušu

Es tevi paslēpušu, baltā,

No dzeltēšanas

No aiziešanas

Ar dzeltenu vēju.

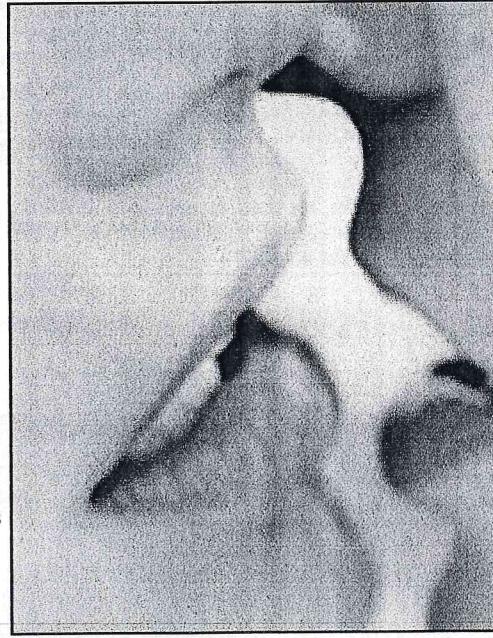
Mīlā,

Es tevi mīlēšu

Dzeltenās madarās!

/ O. Vācietis /

mīlestība...

Mīlestība... atrāk pie Tevis un manis, viņa, viņas...brīdi, kad tu to gaidi vismazāk. Tā ir kā negaidīta pieskāriens, kas liek uz ūsu mirklī apstāties laika tramvajam, lai uz tik pat ūsu brīliju cilvēkam būtu iespēja pasauli redzēt citās krāsās. Tas ir laiks, kad cilvēks atveras pasaulei, nekaunās būt skaists savā dabiskumā, sapņos un ideālos – bieži vien naivos, reālai dzīvei nepiemērotos. ...mīlēt kādu... atdoto sevi, savu sirdi, dvēseli, neprasot par to itin neko, jo tu jūties laimīgs dāvināšanas priekā.

Mīlestība – visiem pašsaprotama, bet tik grūti ietērpjama. Tātajos vārdos. Bet kam gan ir vajadzīgas neko neizsakotās burtu kombinācijas, ja to visu var pateikt ar vienu skatuenu, pieskārienu, negaidītu pārsteigumu.

Vārdu vietā runā jūtas „un visa pasaule ir kā milzīgs karuselis – lido koki, putni, sapņi, smiekli...lidojam mēs visi.”

/ Aina /

Kamēr trūkst elpas.
Nē! Labāk caurlaidi,
Lai es drīkstu tājās peldēt.
Tikai peldēt un noslīkt,
Lai paliku tur mūžam...

Tu...

Tu mana patversme,

Tu mana varavīnsne,

Pēc kuras tiekties,

Kurā paslēpties.

Tu manas debesis

Ar mēnesi un sauli.

Tu mana zeme,

Kurai pieglausties.

Ar Tevi kopā

Visi ceļi vajā,

Bez Tevis —

Visas durvis ciet.

Tu mani pasargā,

Kad nevajag un vajag,

Tu mani atbalsti,

Lai var uz priekšu iet.

Tu lielā bēda,

Kuru izraudāt;

Mans lielais joks,

Ko varu smiet.

Tu mana dziesma,

Kuru vajag izdziedāt;

Mans stingrais mežlis,

Kurā dzīvi siet.

Tu mana pagātne,

Ko turu stingri ciet;

Tu mana nākotne,

Ko palaižu —

Lai iet...

Baltu rozi
Uzzīmēju sniegā

Līdzās savām

Iemītām pēdām

Un atstāju to kopā

Ar savām bēdām;

Aizgāju atbrīvota.

Bet roze apsnigs

Līdz ar to manas bēdas.

Tāpēc rītu es atkal

Baltu rozi

Zīmēšu sniegā.

Negribu ticēt

Redzēt vai dzirdēt

Vēlos sajust

Un izbaudīt.

Ātrā skrējenā

Cauri triekties

Un puscelā

Apstāties.

Par dzīvību

Cīnīties,

Brīvībai

Padoties,

Lai nejūtu

Domas,

Kas šausta.

Mana loma

Uz skatuvies

Nīst mīlestību.

Uzdāvīni man peldriņķi,

Lai es nenoslīktu

Tavās dzīlājās acīs.

Nē! Labāk ūdenslīdēja

tēru,

Lai es varētu iegrīmt.

Iegrīmt un palikt,

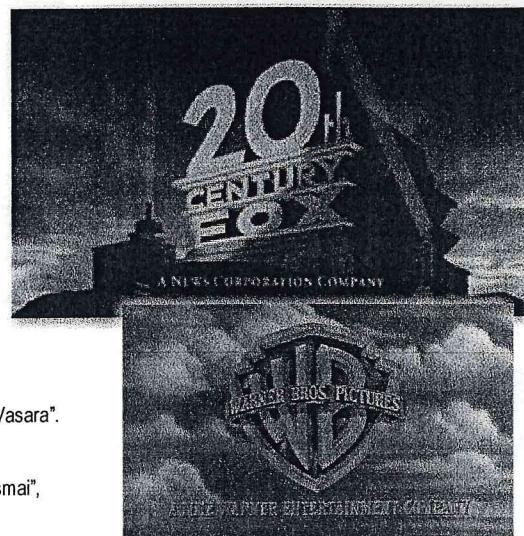
/ Tina /

Filmu tops - "lepažīšanās celvedis"

Attiecīgā dzīves brīdī jāskatās attiecīgās filmas. Kādas? Pazaveries te!

1. Tu jūties vientuļa - "Viens pats mājās", "Bagātie arī raud "
2. Tev rodas ideja par to, ka jāmeklē otru pusīti - "Sestais prāts", "X - faili ", "Ψ faktors "
3. Vietas, kur meklēt otru pusīti - "Pludmale", "Lielās Mammas māja", "4 kāzas un 1 bēres", "Juras Laikmeta Parks"
4. Laiks, kad meklēt - "9 ½ nedēļas", "7 gadi Tibetā "
5. Veids, kā meklēt - "Tev pienācis pasts", "Glābjoši ierindnieku Raienu ", "Acis plaši aizvērtas"
6. Jūsu pirmā tikšanās - "Iepazīt Džo Bleku", "Dead Man Walking".
7. Izklaides kopā - "Netirās dejas", "Atgriešanās paradīzē".
8. Pirmā kopīgā nakts - "Šurpu - turpu", "Sekss un lielpilsēta", "Operacija 1", "Spītnieces savaldišana"
9. Ko Tu stāsti draudzenēm - "Drossirdis", "Patriots", "Terminators", "Amerikāņu psihs".
10. Iespējamie traucēķi - "Mazulis brīsvols", "Piektais Elements", "Vella Kalpi", "Šaurā, sarkanā strīpiņa "
11. Otra tikšanās - "Lielā pastaiga", "1 000 000 \$ hoteli".
12. Iepazīšanās ar viņa draugiem - "Men In Black", "Mironis", "Iemīlējies Šekspīrs", "Esmeralda", "Dona Beija".
13. Iepazīšanās ar viņa vecākiem - "Adamsu ģimene", "Pamāte", "Hameleonus rotājas".
14. Tu atklāj, ka esi stāvoklī - "Dāvana vientuļai sievietei", "Mazulis", "Little Stewart", "Lielās Cerības", "Baiga Vasara".
15. Jūs precaties - "Bēgošā līgava", "Limuzīns Jānu nakts krāsā", "Dzīve Pārtraukta".
16. Kā Tu jūties pēc kāzām - "Maskava asarām netic", "Kaukāza gūstekne"
17. Sānsoj - "Bīstamās rotājas", "Dzeramnāudā miljons", "Nepiedienīgais piedāvājums", "No krēslas līdz rītausmai", "Lai ko tu darītu".
18. Tu domā, kā tikt vajā no vīra - "Tikt galā ar tēti", "Neiespējamā misija".
19. Šķiršanās - "Neatkarības diena", "Glābējvans".
20. Šī gan būs Tava īstā mīlestība – "Komisārs Reksis", "Sātana advokāts", "Jātnieks bez galvas", "Gladiators".

Svešās mīlestības vēstules

Reiz es uzrāpos savas mājas bēniņos, sāku rakāties pa vecajā mantām, un, lūk, ko es tur atradu! Dažas mīlestības vēstules.

✓ labi lasīt svešās vēstules? Tad nelasi!!!

• love stories

Hei, mans mazais Drošsirdi! Tu gan to nezini, bet tuvojas tā diena – Valentīndiena - kad visi milnieki var atlātāk nekā parasti paust savas jūtas! Arī es vēlos, lai visa pasaule zina, ka TU esi mans miljumu mījums. Ja Tu zinātu, kā man patīk Tavas stiprās un spalvainās kājas un turklāt arī mugura, mmm, tā vien gribas ar rokām draiski pabūžināt tevi. Turklāt es zinu, ka arī Tev tas joti patīk. Tavs nebeidzamais dzīvesprieks, enerģija un nepārprotamā uzvedība liek man katru dienu atgriezties mājās ar prieku. Zini, es esmu vai stīva no sajūsmas, kad Tu mani sagaidi mājās ar to skatienu, kāds nav nevienam citam.

Tas skatiens, kas pauž nebeidzamu mīlu un cieņu, tas skatiens, kas ir reizē arī mīļš un dzīdomīgs, nedaudz naivs un tajā pašā laikā gudrības pilns...

Un vai zini, ko vēl es Tevī mīlu? Tavu temperamentu, par kuru liecina Tava kaisīgā mēle, naktis izdvestās skaņas, reizēm pat līdz absurdam lielā vēlme mani aizsargāt un ne tikai tas. Jā, Reks! Nav labāka sunja par Tevi!

Tu vienmēr esi bijis mans labākais draugs. Tu esi tik

maigs, un Tavs pieskāriens tik samtains... Atceries, kā man patika nebēdnīgi bāzt rokas tavas kabatās?! Tas taču bija tik kolosāli, jo tad mēs vēl tuvāk sakļāvāmies. Tu man vienmēr esi bijis blakus, it visā, lai kādas mulķības vai prāta (ne)darbus es veiktu. Vai atceries, kā mums toreiz izgāja sieviešu tualetē?! Es Tevi iespiedu durvis tieši tad, kad iekšā nāca kāda pavecāka kundze, kas pēc tam vēl ilgi bolīja acis!!! Ārprāc, kā man nāca smiekli, vēl tagad es nespēju noturēties nepasmīnot! ☺ Tu esi tik mīļš, kad sārgā mani no aukstuma, no vējiem. Nezinu tikai, ko citi garāmgājēji domā to redzot.

Tiklīdz es ieeju (!) Tevī, man ir tik silti un labi, gluži kā mājās...

Gribētos, lai tā būtu vienmēr - vienmēr kopā roku rokā. Viemēr esmu apbrīnojusi Tavu drosmi turēt mani savos apskāvienos jebkur. Manis dēļ Tu esi gatavs izciest visu, pat pazemīgo pakāršanu, bet neraudi, mans mīļais Mēteli, es Tevi tik un tā mīlu!

Mans dārgais! Kā lai izsaka vārdos, ko es jūtu?! Tu vienākārši esi manas dzīves jēga un balsts, bez Tevis es patiesi jūtos kā bez rokām. Ik reizi, kad man vajag palīdzību, tieši Tu esi tas, kas mani nekad nenievil! Tu esi ne vien mans

lielākais balsts, bet arī mans prieka avots. Tieši tāpēc Tu esi mans labākais un miljākais draugs, tieši tāpēc es arī Tevi mīlu. Es zinu, ka neviens nav perfekts, arī Tu ne, tomēr it kā pat par spīti Tavām kaprīzem un nikiem, kas mani var padarīt vai traku, Tu man esi pats dārgākais uz pasaules. Man nerūp ne skaista māja, ne laba mašīna, nekas mani nespēj tā aizraut kā tikai Tu viens. Kad esmu Tev blakus, es nespēju noturēties, nepieskaroties Tev, es varu Tevī neapnukusi lūkoties stundām ilgi. Tu vienākārši esi pats labākais. Arī Tavi nedaudz neveiklie un stūrainie apveidi nevar mani atturēt no alkām pēc Tevis! Ak, cik gan negulētu nakšu mēs esam kopā pavadījuši! Vai tās maz var saskaitīt? Jā, Tu esi mans dzīvības devējs, tāpat kā elektrība ir Tava, mans Pentium 3GHz!!!

Esmu reālists, praktiskas dabas cilvēks, teikšu
kā ir – ne dienas nevaru iztikt bez tevis.

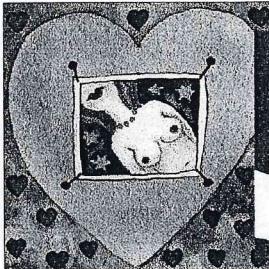
No rīta pamostos un ar acīm meklēju tevi. Ja tevi neredzu, mani pārņem panika, es tevi meklēju, kamēr atrodū, jo bez tevis es ne gribu, ne arī reāli varu kaut kur iet. Man ir vajadzīgs tavs sargājošais un sildošais apskāvēns, kas sevišķi no riņķi liek man justies labāk. Vakarā, pārnācot mājās, es tev lauju vāju, jo novērtēju to, ka visu dienu esī bijusi man tuvu, esī bijusi ar mani. Ir cilvēki, kas tevi apbrīno, kam tu patīc, un man tas glaimo, jo šajā ziņā esmu izvēlīgs. Manai mātei gan tu nepatīc, viņa saka, ka tu vairs neizskaties tāda, kā sākumā, kad tevi pirmo reizi ieraudzīju, pieskāros tev, viņa saka, ka tu jaunies manai negatīvajai ietekmei. Jā, laikam jau es tevi diktē ietekmēju. Sevišķi tu man patīc pēc peldes, kad tu visa smaržo – tie brīzi man ir patīkamākie. Tev tik joti patīk, kad es tevi mazgāju, tu patiesībā atsakies pati to darīt, kopš esmu pasācis to darīt.

Lai vai kā - ne manai mātei, ne citiem nesaprast, kam tik mēs kopā neesam izgājuši cauri... Tas tik atīri neaizmirstas! Tāpēc manas jūtas ir patiesas. Tu man patiesām esi vajadzīga, Mana Zēke!

/ Bēniņos Kāpējs /

JOKI

Šajā numurā tikai vizuālie

Kuba Hem

